

primam causam recurrere, si causæ secundæ non sufficiunt, nihil autem aliud sit in hypothesi causarum occasionalium; atque in hac hypothesi nullum admittitur miraculum propriæ dictum, cum omnia fiant secundum leges naturales a Deo constitutas, ac proinde ordini naturæ convenientes. Neque incerta redditur corporum existentia; Deus enim summe verax velle non potest, ut perpetuis illusionibus decipiatur. Tandem vim activam voluntati non detrahit hypothesis Cartesiana, ipsa etenim voluntas data motuum corporeorum occasione deinde agit, & suas operationes libere elicit; unde sic argumentari licet: Influxus physici hypothesis tanquam minus probabilis rejici debet, si causarum occasionalium sistema & facilius sit intellectu, & nullis incommodis obnoxium; Atqui &c. Ergo &c.... Resp. C. Maj. N. Min. & ad singulas argumenti partes respondeo. Et 1 quidem in effectuum naturalium rerumque omnium explicatione ad primam tandem causam recurrentem est; verum id facere non debent philosophi si causæ secundæ suppetant quæ quidem omnes ad primam referuntur. Porro in praesenti quæstione ad primam causam immediate confugere necessarium non est, nisi demonstretur impossibilem esse influxum physicum, quod quidem nulla ratione ostendi posse jam probatum est. 2 In hypothesi causarum occasionalium ex infinita Dei veracitate, & ex revelatione ostendit quidem potest corporum existentia, sed adiungatur saltem aliud probationis genus, quod